

”USKON SISARET”

Hengellinen naistenilta Diak Idän nais-
opiskelijoille

Päivi Rahkola
Opinnäytetyö, syksy 2010
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Pieksämäen toimipaikka
Sosiaalialan koulutusohjelma
Sosionomi (AMK) +
kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus
lähetyssihteerin virkakelpoisuus

**ÄLÄ KATSO SILMIÄNI
ÄLÄ KORVIANI
ÄLÄ SUUTANI**

**ÄLÄ KOSKETA HIUKSIANI
ÄLÄ RINTOJANI
ÄLÄ SORMENPÄITÄNI**

**ÄLÄ HIPAISE REISIÄNI
ÄLÄ POHKEITANI
ÄLÄ LANTIOTANI**

**KATSO NIIDEN LÄPI
ALASTOMAAN SIELUUN**

JUMALAN KUVAKSI LUOTUUN

**NÄE SEN KAIPUU
LÄHELLE LUOJAANSA
PYHÄIN YHTEYTEEN.**

TIIVISTELMÄ

Rahkola Päivi. Uskon sisaret. Naistenilta Diak Idän naisopiskelijoille. Diak Itä, Pieksämäki, syksy 2010, 44 s., 6 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyöntekijän virkakelpoisuus ja lähetyssihteerin virkakelpoisuus.

Opinnäytetyö suuntautuu alle 30-vuotiaisiin nuoriin aikuisiin naisopiskelijoihin, sillä heitä yhteen tuovan toiminnan tarve katsottiin olevan suurempi kuin miesopiskelijoilla. Opinnäytetyön tavoite oli kasvattaa ja vahvistaa opiskelijoiden osallisuuden ja yhteisöllisyyden tunnetta. Tarkoituksena oli tukea kasvua ja kehitystä kristittyinä sekä vahvistaa vertaistuen avulla oman normaaliuden ja elämänhallinnan kokemusta. Tavoitteena oli järjestää illasta mahdollisimman sellainen, mihin jokaisen olisi helppo osallistua, mutta jossa kuitenkin evankeliumi olisi selkeästi esillä.

Opinnäytetyön taustateoria käsittelee nuorten aikuisten kehitystehtäviä, nuorten aikuisten asemaa Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa sekä naiskuvan muutosta yhteiskunnassa ja kristinuskossa. Naiseus-teema kulkee läpi opinnäytetyön. Opinnäytetyöprosessi lähti liikkeelle syksyllä 2009, ja varsinainen naistenilta järjestettiin helmikuussa 2010. Se toteutettiin yhteistyössä Diak Idän opiskelijapastorin kanssa, ja illasta tullessiin kuluihin osallistui tekijän lisäksi Pieksämäen toimipaikka. Ilta sisälsi kaksi hartautta, roolimalli-harjoituksen sekä keskustelua aiheesta ihmissuhteet.

Tuloksena voidaan todeta, että Diak Idän Pieksämäen toimipaikassa naisopiskelijoille suunnatulle toiminnalle on tarvetta. He saattavat tarvita tukea eri elämänhallinnan osa-alueilla. Parhaiten tukea voi saada samassa tilanteessa olevilta ihmisiltä. Heidän hengellinen elämänsä saattaa kaivata ravintoa siinä missä muidenkin, ja siksi tulisi heille suunnatussa toiminnassa pitää rohkeasti esillä kristinuskon perussanomaa sekä käsitellä rohkeasti kipeitä ja vaikeita osa-alueita.

Tämäntyyppistä toimintaa voidaan soveltaa niin kunnallisen kuin seurakunnan nuorisotyössä ja opiskelijatyössä. Tämä on yksi mahdollisuus tarjota toimintaa ja tukea nuorille aikuisille. Jotta nuorten aikuisten toiminnasta saataisiin parhaat tulokset, tulisi sen olla pitkäjänteisempää, sekä molemmille sukupuolille suunnattua - jättämättä kuitenkaan pois vaihtoehtoa järjestää vain miesten- tai vain naisteniltoja.

Asiasanat : Naiseus, nainen, Suomen evankelis-luterilainen kirkko, seurakunta, opiskelijat, nuoret aikuiset, yhteisöllisyys, vertaistuen.

ABSTRACT

Rahkola, Päivi. Sisters of Faith. A Women's Evening for Diak's Female students. 44 p., 6 appendices. Language: Finnish. Pieksämäki, Autumn 2010.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

This thesis turned to under 30-year-old female students because the need of gathering free-time activity was greater for them than male students. The aim of this thesis was to increase and strengthen the feeling of involvement and sense of community of female students. It was meant to support their growth and development as Christians. An important aim was also, with the help of peer support, to strengthen the experience of a person's own normality and life control. The evening was meant to be easy to participate but where the gospel was also shown clearly.

The background theory of the study handled the development phase of young adults, their position in The Evangelical Lutheran Church of Finland and the change of femaleness in society and Christianity. The female-theme penetrates the whole thesis. This study process began in autumn 2009 and the Evening was arranged in February 2010. It was created together with undergraduate priest and the Diak East also participated in the expences of the evening. The Evening consisted of two devotions, rolemodel-drawing and a discussion about relationships.

The main result is that this kind of activity, for both female and male students, is needed. Young adults need the support in different parts of life control. The best support is given by the people in the same situation. The female student's spirituality might need to be strengthened and there might be a need to process also the difficult questions of life. The gospel must be held up in the action bravely.

This kind of actions can be applied to communal, as well as to congregational, youth work. This is only one chance to offer action and support to young adults and students. The best results come when this kind of action includes more evenings than only one, and also for both sexes. Though, sometimes there is a need for evenings only for men or women.

Key words: F femininity, female, The Evangelical Lutheran Church of Finland, students, young adults, sense of community, peer support

SISÄLLYS

1 PÄÄMÄÄRÄNÄ USKON SISARET	6
2 TYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET	8
3 NUOREN AIKUISEN ELÄMÄ	10
3.1 Nuoren aikuisen kehitystehtävät	10
3.2 Nuoren aikuisen hyvinvointi	11
3.3 Ulkoinen ja sisäinen elämänhallinta	12
4 NUORET AIKUISET SEURAKUNNASSA	14
4.1 Nuoren aikuisen spiritualiteetti	14
4.2 Nuoret aikuiset kirkon jäsenenä	17
4.3 Yhteisöllisyys ja osallisuus kirkossa	18
4.4 Seurakuntien opiskelijatyöstä	19
5 NAINEN KIRKOSSA JA YHTEISKUNNASSA	20
5.1 Nainen kristinuskossa	20
5.2 Nykynainen, nykyaikainen nainen?	21
6 IDEASTA AJATUKSEEN, AJATUKSESTA TOIMINTAAN	23
6.1 Ideasta ajatukseen	23
6.2 Budjetti ja tarvikkeet	24
7 ILLAN KULKU	26
8 PALAUTE JA JOHTOPÄÄTÖKSET	29
9 POHDINTA	33
LÄHTEET	37
LIITTEET	39
Liite 1	39
Liite 2	40
Liite 3	41
Liite 4	43
Liite 5	44
Liite 6	45

1 PÄÄMÄÄRÄNÄ USKON SISARET

Nuorena aikuisena oleminen ei ole helppoa. Se elämänvaihe on mielestäni verrattavissa lähes murrosiän kaltaiseen kriisiin, sillä se tuo mukanaan niin paljon uusia, hämmentäviä asioita. Yksi selkeä kriisin paikka on jo yksistään se, kun muuttaa omaan pieneen 20 neliön opiskelijajaksioon, ja huomaakin, että ruoka täytyy laittaa itse, pyykkivuoro varata taloyhtiön pyykkituvalta ja osata käyttää pyykkikonetta itse, ostaa omat vessapaperinsa ja kaiken huipuksi imuroida oma-aloitteisesti. Toinen suuri kriisin paikka on, kun maailmankuva yhtäkkiä laajenee tuhansilla kilometreillä jokaiseen mahdolliseen ilmaansuuntaan. Silmät avautuvat monessa suhteessa, kun tapaa uusia ihmisiä ja näkee uusia paikkoja. Työelämä alkaa sitten aikanaan, ja yhtäkkiä voi huomata löytäneensä vierelleen samaa elämänmatkaa taivaltavan ihmisen, jonka kanssa parhaimmillaan saattaa olla 60 vuotta yhteistä tietä edessä. Nuoren aikuisen elämänvaiheeseen liittyy myös paljon paineita. Vanhat ihmiset katsovat kateellisina ja taputtavat olkapäälle sanoen ”kyllä se on hienoa aikaa olla nuori, nauti siitä”. Vähemmästäkin stressaantuu, ja tulee sellainen olo, että vanhana ei sitten ole enää elämää. Kaikki täytyy kokea nyt, nyt, ja heti!

Tästä tuen ja jakamisen tarpeesta lähti liikkeelle opinnäytetyöni. Hengellinen näkökulma oli itsestään selvyys tulevaa ammattianikin silmällä pitäen. Naiseus on aina ollut yksi kiinnostuksen kohteeni; se on ikään kuin äidin maidossa perittyä. Kohderyhmäkseen valitsin opiskeluahtajoni naisopiskelijat, sillä heille ei ole erillistä yhteisöllisyyttä lisäävää vapaa-ajan toimintaa, kuin miesopiskelijoille, joilla on toimiva M-klubi saunailtoineen ja olympialaisineen. Todettakoon, että tällaisille illoille on naisopiskelijoiden keskuudessa illasta saadun palautteen perusteella kysyntää ja toivon, että iltani antoi ideoita myös yhteistyökumppanilleni opiskelijapastori Miina Karastille.

Tämä on opinnäytetyöni kirjallinen tuotos. Teoriaosiossa perehdyn nuoren aikuisen kasvuun ja kyseisen elämänvaiheen haasteisiin. Sen jälkeen kerron nuoren aikuisen asemasta Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa, ja lopuksi käyn lyhyesti läpi naiskuvan muodostumisen alkulähteitä kristinuskossa ja yhteiskunnassa. Toiminnallisen opinnäytetyön raportista tulee selvitä, mitä on tehty, miksi ja miten sekä millainen työprosessi on ollut ja millaisiin tuloksiin ja johtopäätöksiin olen päätenyt (Vilkka & Airaksinen 2003, 65). Raporttiosuudessa kerron idean kehkeytymisestä todelliseksi, budjetin,

palautteen ja johtopäätökset sekä viimeisenä on pohdinta-osio. Tämä opinnäytetyö liittyy myös tällä hetkellä ajankohtaisena aiheena olevaan nuorten aikuisten asemaan Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa. Saaduista tuloksista on hyötyä ainakin itselleni työelämässä. Pääasiallisia näkökulmia työssä ovat nuori aikuisuus elämänvaiheena, nuorten aikuisten asema kirkossa tällä hetkellä ja naisten vaiheita pääpiirteittäin kirkon ja yhteiskunnan historiassa.

Antoisaa lukuhetkeä!

2 TYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on ollut yhteisöllisyyden vahvistaminen, kristityn naisen kasvun tukeminen ja vertaistuen avulla oman elämänhallinnan ja normaaliuden kokemuksen vahvistaminen. Tässä opinnäytetyössä yhteisöllisyyden ja osallisuuden kokeminen ovat tärkeässä roolissa. Yhteen kokoontumisella pyrittiin edistämään opiskelijoiden välistä yhteenkuuluvuuden ja osallisuuden tunnetta sekä sosiaalisen tuen määrää. Tarkoitus oli auttaa osallistujia eheyttämään minä-kuvaansa kristittyinä naisena ja tukea naisten elämänhallintaa, kasvua ja kehitystä. Tämä opinnäytetyö suuntautuu nuoriin aikuisiin, alle 30-vuotiaisiin naisiin, koska tällaisen toiminnan tarpeen katsottiin olevan naisopiskelijoiden keskuudessa suurempi kuin miesopiskelijoilla. Tämä väite perustuu naisopiskelijoille teettämäni sähköposti kyselyyn (ks. liite 1).

Aini Jaari (2004) käsittelee tutkimuksessaan Morris Rosenbergin mittarilla arvioidun globaalin itsetunnon taustatekijöitä. Aineistot on kerätty vuosina 1995 ja 2001. Vuonna 1995 aineistoa kerättiin 368 henkilöltä (N=368) sekä vuonna 2001 1283 henkilöltä (N=1283). Eräs tutkimusryhmä olivat alle 31-vuotiaat työssä käyvät ja opiskelevat nuoret aikuiset. Tutkimusvaiheen hypoteeseina hänellä oli esimerkiksi se, että opiskelijoilla esiintyy elämänhallintaan liittyviä ongelmia enemmän kuin samanikäisillä työssä käyvillä nuorilla aikuisilla. Oletuksena oli myös, että kyvykkyyden tunne ja onnistumisen kokeminen olivat tärkeämpiä globaalin itsetunnon kannalta nuorilla opiskelevilla naisilla kuin työssä käyvillä naisilla. (Jaari 2004, 17.)

Itsensä korostamiseen kuuluvat arvot kuten suoriutuminen ja valta ovat vahvempia itsetuntoon liittyviä seikkoja opiskelijoille, kuin työelämässä olevilla nuorilla aikuisilla. Vuoden 2001 aineistossa oli opiskelijoita yhteensä 114 (N=114). Tulosten mukaan opiskelijanaiset olivat sosiaalisempia ja empaattisempia kuin miesopiskelijat. Tutkimuksessa todettiin, että sosiaalisuus ja empaattisuus vahvistavat opiskelevien naisten itsetuntoa. Tosin ristiriitaisuuden tunteet olivat hieman voimakkaampia naisopiskelijoilla kuin miesopiskelijoilla. Tutkimuksessa selvisi, että opiskelijoilla oli enemmän elämänhallintaan liittyviä ongelmia. (Jaari 2004, 180,190.) Tämän perusteella opiskelijoiden elämänhallintaa tukevia vapaa-ajan toimintoja on hyvä olla ja kehittää.

Sari Näre väittää teoksessa *Kokonainen Nainen*, että rakkaus on muuttunut aikojen saatossa. Hänen mukaansa naisia varoitetaan liian voimakkaan romanttisen rakkauden haavoittavuudesta sekä tunteiden haitallisuudesta. Tunnetason haavoittumisen riski tuo pintaan kysymyksiä tunteiden kanssa selviytymisestä. Näreen mielestä harvinaisena voidaan pitää sitä, että joku edes uskaltautuu tuntemaan romanttisia tunteita. (Näre 2004, 43). Nykyaikana vallitsee rakkauden paradoksi. Samalla kun kulttuuri edellyttää miehiä ja naisia vuorovaikutuksellisesti rikkaaseen, ja seksuaalisesti molempia tyydyttävään suhteeseen avioeroluvut varoittavat luottamasta liikaa suhteen kestoon tai rakkauteen yleensä. (Näre 2004, 45). Ihmissuhteet ja seksuaalisuus ovat olleet lähes kautta aikojen ihmisten mieliä askarruttava asia aihealueen herkkyyden ja suuren merkityksen vuoksi. Rakkauden tunteiden mukanaan tuomat kokemukset kuuluvat jokaisen ihmisen elämään. Ne ovat elämän herkimpää alueita, siksi omien kokemusten jakaminen muiden samassa elämäntilanteessa olevien kanssa voi olla terapeutin ja minäkuvaa vahvistava kokemus.

Itsensä kristityiksi mieltävät nuoret aikuiset ovat pääasiallisesti karkeasti jaoteltuna jakautuneet kolmeen erilaiseen ryhmään. Yhdellä puolella ovat ne, jotka haluaisivat kirkon julistavan selkeämmin ydinsanomaansa eli evankeliumia, ja toivovat syvempää uskon todellisuutta. Toisella puolella ovat ne, jotka odottavat Suomen evankelis-luterilaisen kirkon olevan suvaitsevaisempi esimerkiksi ottamalla kantaa yhteiskunnan epäkohtiin. Kolmantena on kuitenkin olemassa joukko nuoria aikuisia kristittyjä, jotka ovat tyytyväisiä kirkkoon tällaisenaan. Tutkimuksen mukaan kirkko ei tavoita selvästi yhtäkään näistä nuorten kristittyjen ryhmistä (Hyvönen 2006, 102.) Jotta kaikki nämä erilaiset ryhmät kohdattaisiin, tarvitaan tarpeeksi matalan osallistumiskynnyksen omaava seurakunnan toimintaa. Siinä jokainen voi kokea tulleen hyväksytyksi ja jokaisen on helppo osallistua siihen omasta vakaumuksesta huolimatta, kuitenkin pitäen seurakunnan perussanomien esillä selkeästi.

3 NUOREN AIKUISEN ELÄMÄ

Nuori aikuinen käsitteenä on yhteiskunnassamme melko uusi ja sitä on vaikea määritellä. Se sisältää elämäntilanteitaan, kulttuureiltaan ja arvoiltaan hyvin erilaisia ihmisryhmiä. Nykyaikana kuitenkin pidentyneen nuoruuden kulttuurissa nuori aikuisuus voi kuitenkin jatkua pitkästikin yli 30-vuotiaaksi. Valtionhallinnossa nuori aikuinen on yli 18-vuotias, mutta alle 30-vuotias. Määritelmässä on ensisijaisesti kyse elämäntavasta ja maailmankuvasta. Nuorten aikuisten elämää leimaavat projektiluonteisuus, jatkuvan valinnan kulttuuri, sekä ikävaiheeseen kuuluvat aikuisuuteen liittyvät asiat, kuten muutto lapsuuden kodista, itsenäistyminen, opiskelu ja siirtyminen työelämään, elämänkumppanin etsiminen sekä mahdollisesti lasten hankkiminen. Paikkaansa etsivät nuoret aikuiset ovat muutoshakuisia, riskejä ottavia, suvaitsevaisia sekä tiedostavia. (Aitlahti ym., 4.) Suomen evankelis-luterilaisen kirkon näkökulmasta nuori aikuinen on henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 12). Tässä työssä nuorella aikuisella tarkoitetaan alle 30-vuotiasta, lapsuuden kodista muuttanutta ja paikkaansa maailmassa etsivää henkilöä.

3.1 Nuoren aikuisen kehitystehtävät

A.W. Chickering ja R.J. Havighurst määrittivät vuonna 1984 nuoren aikuisuuden elämänvaiheen kehitystehtävät. Niitä ovat elämäntoverin valitseminen, perheen perustaminen, yhteinen talouden hallinta, työelämään osallistuminen ja työurallaan eteneminen sekä kansalaisvelvollisuuksien omaksuminen. Kehitystehtävien toteuttaminen ei tosin ole aivan yksinkertaista nykypäivänä, sillä nuoren aikuisuuden elämänvaihe on tullut pidemmäksi, yksilöllisemmäksi ja ristiriitaisemmaksi (Martikainen 2006, 14-15.)

Nuoret aikuiset etsivät pitkään itseään, mutta ovat aikuisia ihmisiä, jotka huolehtivat ja ottavat vastuuta elämässään (Hauta-aho & Tornivaara 2006, 22.) Myöhäisnuoruuden (19-25-vuotta) keskeisimpiä haasteita ovat läheisyyden tunteen jakaminen pari- ja ystävyssuhteissa, koulutuksen ja urasuunnittelun toteuttaminen. Tärkeää on myös oman paikan ja roolien löytäminen, arvomaailman jäsentyminen ja kodista irtautuminen, sekä sosiaalisesti vastuullisen toiminnan omaksuminen. (Jaari 2004, 79.) Aikuisuudesta nuo-

ren aikuisuuden erottaa tietynlainen vakiintumattomuuden ja irrallaan olemisen tila. Nuoruuden ja aikuisuuden välissä ei ole selkeää siirtymäriittä. Ammattiin valmistuminen on ehkä selkein vastuunoton paikka nuoruuden ja aikuisuuden välissä. Siirtyminen opiskelijaelämästä työelämään tapahtuu yleensä kesä- ja osa-aikatöiden kautta. (Hautaho & Tornivaara 2006, 22.)

3.2 Nuorten aikuisten hyvinvointi

Tutkimuksessaan vuodelta 2006 Liisa Martikainen pyrki ymmärtämään, millaisten tekijöiden varaan yhden suomalaisen juuri aikuisuuteen ehtineen sukupolven elämään tyytyväisyys rakentuu. Hän tutki vuonna 1968 syntyneitä nuoria aikuisia, jotka aineiston keruu hetkellä olivat 32-33-vuotiaita (N=192). Hän tarkastelee nuoren aikuisen elämänvaiheeseen liittyvinä tekijöinä elämään, parisuhteeseen, sosiaalisiin suhteisiin, työhön ja vapaa-aikaan liittyvää tyytyväisyyttä. Kohteena olivat koulutustaustan, työhistorian sekä elämäntapojen ja arvojen yhteys elämään tyytyväisyyteen vaikuttajina. Tavoitteena oli tarkastella, eroavatko naisten ja miesten elämään tyytyväisyyden taustalla olevat tekijät toisistaan. (Martikainen 2006, 12.)

Tutkimukseen osallistuneista nuorista aikuisista elämänsä melko tyytyväisiä kertoi olevansa 59 %. Erittäin tyytyväisiä elämänsä oli 30 % tutkittavista. Erittäin tai jonkin verran tyytymättömiä oli 11 %. Elämään tyytyväisyyttä selittäviä tekijöitä olivat muun muassa parisuhteen laatu sekä työhön liittyvät tekijät. Miesten ja naisten tulokset erosivat siinä mielessä, että naisille lapset ovat yhteydessä elämään tyytyväisyyteen, kun taas yhteiskunnallinen asema toimenkuvan muodossa näytti olevan miehille tärkeämpi tyytyväisyyteen vaikuttava tekijä. Tutkimuksen mukaan nuorille aikuisille naisille perhe ja lapset merkitsevät enemmän kuin miehille. (Martikainen 2006, 60-67, 29.)

Martikaisen mukaan joillakin yksilöillä nuoren aikuisuuden elämän haasteet muuttuvat todelliseksi jo kahdenkymmenen ikävuoden tienoilla, toisilla taas vasta lähempänä neljäkymmentä ikävuotta. Nuori aikuisuus ei ole ikään sidottu ajanjakso vaan se on enemmän elämänvaihe, jolloin aikuisen elämän vastuut muuttuvat todellisuudeksi. Tätä elämänvaihetta kutsutaan myös ruuhkavuosiksi. (Martikainen 2009, 9.)

Nuoret aikuiset asettavat usein itselleen tavoitteita oman elämänsä rakentumisen suhteen. Toiveena on vakituinen parisuhde, lapset, oma asunto ja kiinnostava työ. Yleensä tavoitteet ovat joko tiedostettuja tai tiedostamattomia. Tiedostamattomat tavoitteet liittyvät useimmiten oman lähipiirimme ylläpitämiin itsestään selviin toimintamalleihin sekä arvoihin. Nuorten aikuisten elämäntilanteiden kannalta ongelmallisia ovat sellaiset tilanteet, joissa omat tavoitteet eivät toteudu tai kaksi tärkeää elämäntilannetta taistelee keskenään. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi perheen ja työn yhteen törmäykset. Yhteiskunnalle tyypillisiä ovat ristiriitaiset vaatimukset. (Martikainen 2009, 9-11.) Toisaalta täytyisi luoda työuraa kun taas samalla oman parisuhteen ja perhesuhteiden ylläpito vaatii aikaa ja panostusta.

3.3 Ulkoinen ja sisäinen elämäntilanne

Elämäntilanne voidaan jakaa kahteen eri osa-alueeseen: ulkoiseen ja sisäiseen. Ulkoinen elämäntilanne on ulkopuolisten henkilöiden kaikkein helpoiten tunnistettavissa. Tällaisia helposti tunnistettavia asioita ovat aineellinen hyvinvointi ja henkisen turvallisuuden kokemus. Sisäinen elämäntilanne on sitä, että ihminen pystyy sopeutumaan elämässään tapahtuviin muutoksiin ja suhtautuu yleensäkin elämään optimistisesti. Hyvän sisäisen elämäntilanteen omaava henkilö kokee, että vaikeatkin tapahtumat ovat ymmärrettäviä, hallittavia ja merkityksellisiä. Elämäntilannetta tukevia tekijöitä ovat muun muassa riittävä sosiaalinen tuki, korkea yhteiskunnallinen asema, itsensä terveeksi kokeminen, terveet elämäntavat sekä aktiivinen harrastaminen. Hyvää elämäntilannetta tukee yhteisöltä ja läheisiltä saatu riittävä sosiaalinen tuki. Tällöin elämäntilanne ei ole pelkästään luonteeltaan yksilöllistä, vaan se muuttuu sosiaalisesti. Usko omaan kykyihin selviytyä elämän eri tilanteissa vaikuttaa sisäisen elämäntilanteen vahvuuteen. (Martikainen 2009, 16, 30.)

Yleisimpiä ulkoisen elämäntilanteen ongelmia ovat oman elämän sekä yli- tai alikontrollointi. Voimakkaassa oman ja läheisten elämän kontrolloinnissa yksilö pyrkii hallitsemaan kaikkea ympärillään tapahtuvaa ja eliminoimaan epäonnistumisen mahdollisuudet. Perheettömän nuoren aikuisen elämäntilanteella on haasteensa. Oman psyykkisen ja fyysisen hyvinvoinnin kanssa kamppailusta voi tulla yksilölle suuri haaste. Oman hyvinvoinnin arvostaminen ja pohtiminen voi olla erityisen vaikeaa jos yksilö ajattelee

olevansa arvokas vain muiden tarpeisiin vastatessaan. Hänelle saattaa tulla tunne, ettei ole mitään valittamisen aihetta ja omat jaksamisvaikeudet sivuutetaan toteamalla vian olevan vain omien korvien välissä. (Martikainen 2009, 20, 97.)

Aikuisen sisäiseen ja ulkoiseen elämänhallintaan vaikuttaa paljon lapsuudessa ja nuoruudessa saatu palaute ja kokemukset. Oman pystyvyyden tunteen kehittymisen kannalta herkkiä aikoja ovatkin juuri lapsuus ja nuoruus, kun yksilön persoona on vasta kehittymässä. Siksipä omasta lähiympäristöstä tuleva epätarkoituksenmukainen ja ristiriitainen palaute tulee helposti omaksuttua osaksi omaa identiteettiä. Itseluottamuksen ja pystyvyyden tunteen heikkous johtuvat useimmiten lapsuudessa ja nuoruudessa koetuista auktoriteettien aiheuttamista nöyryytyksen ja mitätöitymisen kokemuksista. (Martikainen 2009, 21.)

Länsimaisessa kulttuurissa hyvää elämänhallintaa pidetään aikuisuuden tunnusmerkkinä ja yksilön ominaisuutena. Ihmisarvo on sidottuna suorituksiin ja henkilökohtaiseen onnistumiseen itselle ja yhteiskunnalle tärkeillä elämänalueilla. Tästä voisi päätellä, että yksilöllä on ihmisarvo ja hän on arvokas mikäli hän pystyy täyttämään itse itselleen asettamansa sekä ympäristönsä asettamat odotukset. Elämänhallinnan menetys merkitsee pahimmillaan henkilökohtaista epäonnistumista. Pyrkimyksessään täyttämään nämä vaatimukset, ihanteet ja odotukset, henkilön elämäntilanne ja voimavarat, sekä odotusten, ihanteiden ja vaatimusten realistisuus jäävät toissijaiseksi. (Martikainen 2009, 27.)

4 NUORET AIKUISET SEURAKUNNASSA

2000-luvulla jostain syystä kirkossa alettiin nähdä nuoret aikuiset haasteena, sillä heidän siteensä kirkkoon ja seurakuntaan on ohut (Meidän kirkko osallisuuden yhteisö, 2). Stereotyyppisesti ajatellen heille uskonto on yksityisasia ja sen merkitys on arkipäivässä vähäinen. Nuoret aikuiset ovat valitettavasti suurin evankelis-luterilaisesta kirkosta eroava ikäryhmä. Kolme neljästä kirkosta eroavasta on nuori aikuinen. Vuonna 2006 kirkosta eronneista 70 prosenttia oli nuoria aikuisia. (Monikasvinen kirkko 2008, 16.) Syynä tähän voi olla se, ettei kirkon toimintamuodot, sen kieli ja ilmaisu puhuttele nuoria aikuisia. Tästä huolimatta jokaisella on tarve kuulua johonkin ryhmään, ja rakentaa identiteettiä sen jäsenenä, suhteessa ympäristöönsä ja muihin ihmisiin. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 12-13.) Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta eroaminen on usein kannanotto siinä tehtävää päätöksentekoa kohtaan. Nuoret aikuiset pettyvät usein kirkon suvaitsemattomaan asenteeseen esimerkiksi naispappeutta tai homoseksuaalisuutta kohtaan. (Monikasvinen kirkko 2008, 66.)

4.1 Nuorten aikuisten spiritualiteetti

Nuoret aikuiset elävät ruuhkavuosiaan ja vakiintumattomassa elämäntilanteessa eivätkä välttämättä koe yhteyttä väliaikaiseen asuinalueeseen tai paikallisseurakuntaan. Kuitenkin seurakuntayhteyttä kaipaavat nuoret aikuiset eivät ole rajoittuneet maantieteellisesti, vaan itselle sopivaa toimintaa saatetaan hakea kaukaakin. Nuorten aikuisten keskuudessa on huomattava joukko niitä, jotka kaipaavat syvempää seurakuntayhteyttä kuin joka-vuotinen joulukirkko. Jokainen kaipaa eri asioita, ja siksi kaivattu seurakuntayhteys on jokaisella ihmisellä erinäköinen. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 85-86.)

Vasta viime vuosina on alettu huolestua nuorten aikuisten hyvinvoinnista. Aikakaudelle eräs tyypillinen ilmiö on hyväksytyjen yhteiskunnallista arvomaailmaa määrittävien auktoriteettien katoaminen. Sen jälkeen kun Suomen evankelisluterilaisen kirkon arvomonomoli maallistumisen myötä hajosi, ei tilalle ole tullut uutta kaikkien hyväksymää tahoja. (Martikainen 2009, 113.) Nykyään nuoret aikuiset ovat vähemmän uskonnollisia kuin muutama vuosikymmen sitten (Niemelä 2006, 45). Vaikka nuoret aikuiset puuttu-

vat pääosin kirkon toiminnasta, tämä ei tarkoita, ettei kysyntää olisi nuorille aikuisille suunnatulle toiminnalle. Heidän uskonnollisuutensa on erilaista kuin esimerkiksi vanhemman sukupolven: se on ei-dogmaattisempaa. Sen sijaan, että kirkossa huolestutaan jo Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta eronneista nuorista aikuisista, tulisi katse kiinnittää niihin nuoriin aikuisiin, jotka vielä kuuluvat Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon. (Hyvönen 2006, 84.)

Uskonnollisen kasvatuksen vähenemisen uskotaan olevan osasyynä uskonnollisten instituutioiden heikkenemiselle ja nuorten aikuisten etäännyntymiselle kirkosta. Uskonto ei ole enää jotain, joka automaattisesti peritään uskonnollisen kasvatuksen kautta vanhemmilta, vaan uskonnossa alkaa olla yhä enemmän kyse omasta henkilökohtaisesta etsinnästä ja sen kautta tehdyistä valinnoista. Kuitenkin maaseutumainen elämäntyyli näyttää säilyttävän perinteistä uskonnollisuutta huomattavasti paremmin kuin kaupunkilaiselämäntyyli. (Niemi & Koivula 2006, 163.)

Vuonna 2003 Kirkon tutkimuskeskus aloitti projektin, jossa tutkittiin nuorten aikuisten elämää ja uskonnollisuutta kaupungissa. Tarkastelun kohteena olivat nuoret aikuiset ja opiskelijat pääkaupunkiseudulla, ja erityisesti kohderyhmien suosimassa Kallion kaupunginosassa Helsingissä. Projektin tuloksena oli *Urbaani usko*-niminen teos. Päättökohde oli kaupunkiympäristössä ilmenevä uskonnollisuus ja teos valottaa muutenkin nykyistä elämäntapaa ja arvomaailmaa.

Helsingin Kalliossa tehdyn tutkimuksen mukaan kristinuskoon sitoutuneiden nuorten aikuisten hengellinen elämä jakautuu kolmeen erilaiseen uskonnolliseen linjaukseen. Ne ovat perusluterilainenspiritualiteetti, herätyskristillinen spiritualiteetti ja ideologiakriittinen spiritualiteetti. Ne ovat kolme toisistaan poikkeavaa tapaa jäsentää kristinuskoa yleisenä ideologiana ja elämän arvopohjana. Tämä antaa viitettä siihen kristillisyyteen, jota suomalaisten nuorten aikuisten keskuudessa havaitaan. (Hyvönen 2006, 89.)

Perusluterilainen spiritualiteetti muistuttaa yleistä suomalaisille tyypillistä uskonnollisuutta, joka on sitoutunut valtakirkkomme uskonnolliseen perinteeseen. Se muistuttaa Suomessa olevaa uskonnollisuuden valtavirtaa, jota luonnehtii vahva yksityisyys ja alhainen julkinen uskonnollinen osallistuminen. Uskonto on henkilökohtainen asia, josta

ei haluta puhua muiden ihmisten kanssa. Yksityisyyden kokemus on tärkeää, joten yhteisöllisyyden ei ajatella olevan välttämätöntä. (Hyvönen 2006, 91.)

Herätyskristillisyydelle on ominaista kristinuskon kokonaisvaltaisuus oman elämän osana ja vahva sitoutuminen johonkin uskonnolliseen yhteisöön. Tämäntyyppisessä toiminnassa mukana olevien nuorten aikuisten koko identiteetti jäsentyy kristinuskon todellisuuden kautta; kristinusko on sekä konkreettisesti elämässä näkyvä asia että aatepohja. Herätyskristillisyydessä mielletään itsensä vahvasti kristityiksi tai uskovaisiksi. Herätyskristillinen spiritualiteetti on kokonaisvaltainen, ja kristillisen spiritualiteetin kaikki ulottuvuudet ovat tämän uskonsuuntauksen kohdalla vahvasti painottuneita. Spiritualiteetti toteutuu sekä yhteisöllisellä että yksityisellä tasolla, ja siinä korostuu vahvasti opillisuus ja siihen liittyvä elämäntapa. Tämä näkyy esimerkiksi rukouselämän säännöllisenä harjoittamisena, joka voi tapahtua sekä yksin että yhteisössäkin. (Hyvönen 2006, 95-96.)

Kolmas spiritualiteetin pääsuunta on ideologiakriittinen suuntaus. Se sisältää individualistisia näkemyksiä kristinuskosta ja sen toteutumisesta sekä tyypillisesti voimakasta kritiikkiä kirkkoa kohtaan. Tämä suuntaus edustaa pääosin niitä kristittyjä nuoria aikuisia, jotka katoavat kirkon toiminnan tavoittamattomiin huolimatta siitä, että he ajattelevat olevansa vakaita kristittyjä. Ideologiakriittiseen suuntaukseen kuuluu olennaisesti kristinuskon ideologia, opillinen puoli, jonka tulkinta on tilannesidonnaista. Kristinuskon ideologinen perusta on tärkeää, ja suuntauksen edustajat nostavat usein jonkin kantavan ajatuksen oman kristillisyytensä toteuttamiseksi. Siinä ei korosteta perinteisiä kristinuskon oppeja osana kristillistä ideologiaa, vaikka ideologiakriittiseen suuntaukseen kuuluu kristillisen opin korostaminen omassa eettisessä käsityksessä. Ideologiakriittinen spiritualiteetti voidaan yhdistää helposti kontekstuaaliseen teologiaan. Ideologiakriittisen suuntauksen edustajat ottavat yleisemmin voimakkaasti kantaa esimerkiksi naispappeuskysymykseen tai homoseksuaalien oikeuksiin kirkossa. (Hyvönen 2006, 98-99.)

4.2 Nuoret aikuiset kirkon jäsenenä

Kirkon haasteena on olla avoin ja elämää tukeva arvo- sekä Jumalan kohtaamisen mahdollistava instituutio. Nuoret aikuiset ovat kirkolle mahdollisuus. On tärkeää tukea ja edistää kristillisen identiteetin syntymistä ja vahvistamista nuorten aikuisten keskuudessa. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 14.)

Nuorten aikuisten uskonnollisuutta koskeneen tutkimuksen mukaan kirkkoon kuulumattomia oli haastatelluista (N=500) 29 %. Kirkosta eroamista harkitsi 19 %. Noin puolet ajattelee toisin: missään olosuhteissa kirkosta eroamista ei voisi ajatella 11 %, 24 % ei ole lainkaan ajatellut asiaa ja asiaa ajateltuaan 17 % on päätenyt kantaan, ettei eroaminen tule kysymykseenkään. Tämän pohjalta Hannu Majamäki kirjoittaa:

Tämän tulisi suunnata kirkossa käytävää keskustelua niin, että tämän väestöosan [nuoret aikuiset] sitoutumista kirkkoon tulee tukea ja kirkon työntekijöiden mennä mukaan heidän elämisaailmaansa. Jos keskustelu painottuu kirkosta eroamiseen ja kirkosta eronneisiin, on kirkon viesti sävyllään negatiivinen. Sen sijasta pitäisi tuoda myönteisellä tavalla esille, mitä hyvää kirkon jäsenyydessä on ja sitä kautta vakuuttamaan mahdollisesti nekin, jotka harkitsevat kirkosta eroamista. (Majamäki 2006, 333.)

Kristillinen arvopohja, kulttuuri ja perinne kulkevat edelleen suomalaisten nuorten aikuisten ajattelussa mukana. Nuorten aikuisten asenteet kirkkoa kohtaan ovat pääasiassa myönteisiä. Tämän päivän nuoret aikuiset pohtivat elämän suuria kysymyksiä ja etsivät niihin vastauksia kristinuskon arvomaailman ja perinteen pohjalta. Kristillisyyks voi näyttäytyä nuoren aikuisen tapana toimia omassa elämänpiirissään esimerkiksi hyvän edistäjänä. Tämä ei tarkoita, että hän osallistuisi seurakunnan organisoituun toimintaan muuta kuin satunnaisesti. Yksi uudistusta kaipaava osa-alue on kirkon keskeisin toimintamuoto eli jumalanpalveluselämä. Kirkollisiin toimituksiin ja musiikkiin tulisi kiinnittää huomiota. Olisi uskallettava luopua työalojen rajoista ja rakennettava siltaa nuorisotyön ja aikuistyön välille. Toimintaa on muunneltava nuorten aikuisten toiveista ja tarpeista käsin. Kirkon yhteinen sanoman on pysyttävä keskeisenä, mutta sen muoto ja tavat vaihtuvat sekä uudistuvat. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 14-15.)

4.3 Yhteisöllisyys ja osallisuus kirkossa

Yhteisöllisyys on muuttunut: aiemmin yhteisöt olivat pysyvämpiä, sitovampia, maantieteellisesti sidotumpia kuin ennen ja kokonaisvaltaisempia; sitoutuminen järjestötoimintaan oli kokonaisvaltaisempaa kuin nykyään. Enää ei kaivata yhtä sitovia yhteisöjä kuin ennen, vaan nykyään yhteisöihin saa liittyä vapaaehtoisesti ja siellä tapaa helposti uusia ihmisiä. Tärkeää on myös suhteellisen anonyymien elämän viettäminen. Voidaan ajatella olevan niin sanottua uusyhteisöllisyyttä, jolla tarkoitetaan sellaista suhteiden verkostoa, jossa ihmiset pystyvät liikkumaan erilaisten ryhmien välillä oman sen hetkisen kiinnostuksensa mukaan. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 32.)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on uskovien yhteisö, johon kuuluvat vahvasti sana ja sakramentit. Kirkon jäsenyys ja kristillinen elämäntapa ovat ensisijaisesti enemmän kuin kokoontumista kirkon tiloihin. Ne ovat Pyhän kohtaamista, toisen kunnioittamista arjessa ja juhlassa, jumalasuhteen hoitamista yksilölle sopivalla tavalla ja kristillisten arvojen pohjalta tehtyjä valintoja. Kirkko ja seurakunta eivät ole pelkästään rakennuksia, palveluorganisaatio tai tiloja, vaan ne ovat seurakunta. Tästä voi tehdä johtopäätöksen, että kirkko kokoontuu työpaikoilla, kodeissa, harrastuksissa, netissä tai kadulla. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 84.) Siten seurakunnan toiminnan yksi lähtökohta olisikin yhteisöllisyyden lisääminen ja siten johonkin kuulumisen tunteen synnyttäminen.

Yhteisöllisyyden muuttuminen tarkoittaa, että perinteiset yhteisölliset siteet ovat tulleet löysemmiksi. Perinteisiä yhteisöllisyyden muotoja ovat asuinpaikkaan, sosiaaliseen statukseen tai sukulaissuhteeseen perustuvat siteet. Esimerkiksi sukua vahvemmin koetaan yhteyttä alakulttuurin, ystäväpiirin tai samat harrastukset omaavien ihmisten kanssa. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 32.) Monella on tarve entisenlaiseen yhteisöllisyyteen. Tarve näkyy uusina yhteisöllisyyden muotoina, joissa samoista asioista kiinnostuneet tai samalla tavalla ajattelevat ihmiset kokoontuvat yhteen ja siten kokevat osallisuutta ja yhteenkuuluvuutta. (Heikkilä & Nybom 2010, 26.) Vertaistuen merkitys nuoren aikuisen elämänvaiheessa on suuri. On tärkeää saada jakaa kokemuksia omasta elämästä muiden samassa tilanteessa olevien kanssa. Se auttaa huomaamaan, ettei ole yksin tilanteessaan, vaan muutkin kokevat samanlaisia tunteita.

Nuorten aikuisten osallistaminen toimintaan vaatii seurakunnilta erilaisten kohderyhmien tarpeiden näkemistä, toiminnan uudistamista ja yhteistyötä. Haasteena on kuitenkin avoimuuden säilyminen. Miten voi rakentaa aitoa yhteisöllisyyttä ja silti säilyttää yhteisön avoimuus? Pelkästään toimivan toimintamuodon kehittäminen ei riitä pitämään nuoria aikuisia kirkossa. On tärkeää katsoa myös muita toimintamuotoja nuorten aikuisten näkökulmasta. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 85-89.)

4.4 Seurakuntien opiskelijatyöstä

Kirkon opiskelijatyöntekijät auttavat opiskelijaa arjessa. Toiminnassa jaetaan arjen todellisuutta iloiseen ja suruineen. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.) työskentelee oppilaitospastoreita, jotka palvelevat erityisesti opiskelijoita ja oppilaitosten henkilökuntaa ammatillisissa oppilaitoksissa, yliopistoissa ja ammattikorkeakouluissa. Heidän työhönsä kuuluu esimerkiksi vastaanotot oppilaitoksissa sekä sielunhoidolliset keskustelut (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

Seurakuntien oppilaitostyön lisäksi on olemassa erilaisia herätysliikkeisiin pohjautuvia opiskelijajärjestöjä. Näitä ovat Evankeliset Opiskelijat, Körttiopiskelijat, Kansan Raamattuseuran opiskelijat, Suomen kristillinen ylioppilasliitto, Opiskelija- ja Koululaislähetys, Kansanlähetyksen Opiskelijat ja Opiskelijoiden Lähetysliitto. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.)

5 NAINEN KIRKOSSA JA YHTEISKUNNASSA

Naisen asema yhteiskunnassa on muuttunut paljon siitä, mitä se oli esimerkiksi ajanlaskun alun Roomassa. Nainen on aina ollut ristiriitaisessa asemassa. Yhtäältä hän on ollut salaperäinen miesten himojen ja halujen kohde, luontokappale, jonka ajatuksista ei saa selvyyttä nainen itsekään. Nainen on ollut alistettu, ainainen fyysisesti heikommassa asemassa ollut, hellan ääreen jätetty hahmo. Millainen on nykyajan nainen, 2000-luvun kasvatti?

5.1 Nainen kristinuskossa

Kristillisen ihmiskuvan lähtökohtana oli pitkään mies, ja kristinuskossa naisen asema koki laskun ensimmäisen vuosituhaten jälkeen. Ajatus miehen paremmuudesta tuli kristinuskoon ympäröivistä kulttuureista, joissa naisen ruumis oli poikkeus ja miestä heikompi. Varhaisissa seurakunnissa naisella oli julkisempi ja näkyvämpi rooli kuin myöhemmin vuosisatoina. Kristinuskon levitessä alettiin pelätä naisten toiminnan vaikuttavan kristinuskon leviämiseen, jolloin naisten toimintamahdollisuudet kavennettiin roomalaiseen yhteiskuntaan sopiviksi. (Ahola, Antikainen & Salmesvuori 2002, 10-11.)

Kristillisen naiskuvan alkulähteenä voidaan pitää Paavalin sanoista lumoutunutta naista Teklaa. Tekla kuuli eräänä päivänä Paavalin julistamassa sanomaa Kristuksesta, minkä seurauksena Tekla jätti kihlattunsa ja koko entisen elämänsä. Hän lähti seuraamaan Paavalia ja julistamaan evankeliumia. Teklassa henkilöityi monen kiertävän naisapostolin elämä. Teklan tarina sai erityisesti naiset kiinnostumaan kristinuskosta, sillä Teklasta tuli heille tärkeä samastumiskohde ja roolimalli. Tästä seurasi, että naisen elämänihan-teeksi muotoutui pian eräänlainen neitseellinen asketismi. (Salmesvuori 2002, 53.)

Uskonpuhdistaja Martin Luther (1483-1546) käsittelee naisen roolia suhteessa mieheen. Luther opetti, että mies ja nainen olivat samanlaisessa asemassa paratiisissa, vaikka nainen oli ”luonnoltaan heikompi”. Hän ei ajattele naisen olevan miehensä alamainen. Luther vertaa miehen ja naisen suhdetta aurinkoon ja kuuhun. Nainen on Lutherin mielestä erinomainen ja hieno Jumalan kuva aivan kuin Adamkin, mutta aurinko eli mies on pa-

rempi, kunniaikkaampi ja arvokkaampi kuin nainen. Lutherin mielestä miehen ja naisen välinen roolijako selkeä. Miehen täytyy huolehtia perheensä toimeentulosta, olla perheen johtaja sekä julkisen vallan käyttäjä. Naisen rooli oli olla lasten synnyttäjänä ja kasvattajana. (Arffman 2002, 107-108.) Lutherin jaottelun voidaan arvioida johtuvan sen aikaisen yhteiskunnan roolijaoista, joissa naisen ajateltiin olevan heikompi kuin miehen.

Suomalaisessa kristillisessä kirkossa naisen asema on muuttunut aikojen saatossa. Jotkin herätysliikkeet ovat saaneet alkunsa naisten uskonnollisesta julistuksesta. Tosin miesten hallitsemassa kirkossa naisilla oli vain hiljainen sanankuulijan osa. 1800- ja 1900-luvuilla naisille avautui uusia työmahdollisuuksia yhteiskunnassa ja kirkossa; moni nainen opiskeli tuolloin opettajan, diakonissan, sairaanhoitajan tai lähetyssaarnaajan ammattiin. Toiset kunnostautuivat naisasian, raittiustyön tai kansakunnan hyväksi. Varsinaiseen julistustyöhön naisilla ei ollut vielä asiaa. Vuodesta 1864 alkaen 21-vuotta täyttänyt naimaton nainen saattoi halutessaan anoa itselleen täysivaltaisuutta tarkoittaen, että hän sai päättää itsenäisesti koulutuksestaan, avioitumisestaan ja ansiotuloistaan. Kirkossa naisteologit alkoivat saada pappisvihkimyksen vuonna 1988. (Markkola 2002, 171.)

5.2 Nykynainen, nykyaikainen nainen?

Suomalaisen naisen ihanteeseen perinteisesti liitetään kova työnteko ja hyvä emännöisyys. Ulkonäön tai nuoruuden tavoittelu ei ole ollut keskeistä, mahdollista tai edes ajankohdasta vielä 1900-luvun alussa. Nuoren aikuisuuden elämänvaihetta leimaa nykyään kaikkien työhön, perheeseen ja vapaa-aikaan liittyvien haasteiden lisäksi oman ulkoisen olemuksen kanssa taistelu. Nykyään ihanteellinen ulkonäkö on keskeisempää kuin koskaan. Tietynlainen vartaloihanne on esillä mainoksissa, elokuvissa, televisiossa ja yleensäkin mediassa. Ne toistavat samaa kaavaa: nainen on äärimmäisen hoikka, silti isorintainen, hienostunut, atleettinen, ja pitkäjalkainen. Naisen ulkonäköön liittyvä taistelu on vakavampaa kuin miehen kohdalla. Naiselle on vaikeaa hyväksyä yleisesti ihanteesta poikkeava, hänelle itselleen kuitenkin luonteva, vartalomalli tai vanhenevat kasvot, jotka kuitenkin kuvastavat vain elettyä elämää. (Martikainen 2009, 104-105.)

Naisen rooli on muuttunut viime vuosikymmenten aikana: koulutus, työssäkäynti ja uralla eteneminen ovat tulleet itsestään selviksi nykyiselle nuorten aikuisten sukupolvelle. Kodin hengettären ja hyvin koulutetun uranaisen roolit ovat nousseet samalle tasolle, mitä voidaan pitää nykyaikaisen naisen haasteena. Koulutuksen ja työuran tärkeys on noussut tärkeäksi, mutta tästä huolimatta äitiyteen liittyvää myyttirakennelmaa ei ole muuttunut. Äitienpäivä on edelleen se juhlapäivä, jolloin äidin perheensä vuoksi uhrautuvuutta korostetaan. Jotta äideistä voi tulla uudenlaisia äitejä, täytyy äitiyden myytti murtaa ja antaa miesten tulla tasaveroisiksi kasvattajiksi naisten rinnalle. (Martikainen 2009, 37-38.)

6 IDEASTA AJATUKSEEN, AJATUKSESTA TOIMINTAAN

Idea tällaisesta opinnäytetyöstä on lähtöisin tiedostetusta nuorten aikuisten tuen tarpeesta. Kiinnostus nuoria aikuisia kohtaan on vaikuttanut aiheen valintaan ja työ painottui naiseuteen alusta lähtien. Vaikka murrosikä on ohitse, niin kysymyksiä omasta normaaliudesta ja hyväksytyksi tulemisesta on yhä paljon, ja vertaistuen tarve saattaa olla suuri myös nuorten aikuisten keskuudessa.

6.1 Ideasta ajatukseen

Suunnittelu lähti liikkeelle ajatuksesta järjestää koko päivän mittainen naistenpäivä. Koko päivän mittainen tapahtuma kutistui iltapäivän pituiseksi, ja tämän ajatuksen pohjalta lähetettiin kaikille Diak Idän Pieksämäen toimipaikan kirkonalan naisopiskelijoille loka-marraskuussa 2009 sähköposti kysely, jolla selvitettiin mielenkiintoa ja odotuksia opiskelijanaisille suunnattua toimintaa kohtaan (ks. liite 1). Vastauksia tuli 22 noin 60 lähetetystä postista. Jokaiseen sähköpostiin oli vastattu huolella ja ehdotuksia iltapäivän sisällöksi oli paljon. Halukkuus osallistua tällaiseen toimintaan kävi vastauksista selkeästi ilmi. Suurin osa toivoi päivän sisältävän jonkinlaista ihmissuhteisiin painottuvaa keskustelua, joka liittyisi erityisesti parisuhteeseen ja sopivan elämänkumppanin löytymiseen. Myös rentoutuminen ja arjesta irtautuminen nousivat erityisesti esille vastauksissa. Pieksämäen toimipaikan johtajalta kysyin lupaa järjestää tämäntyyppistä toimintaa, ja suostumuksen saatuaani alkoi tarkemmin ohjelman suunnittelu.

Samoihin aikoihin idea esiteltiin Pieksämäen seurakunnan opiskelijapastorille, joka oli halukas osallistumaan toiminnan toteuttamiseen. Lopulta iltapäivä supistui illanvietoksi, joka sisältäisi yhden käsiteltävän aiheen ja muuta tekemistä, kuten saunomista ja rentoa yhdessäoloa. Mahdollisen osallistumisinnokkuuden varalta tuli rajata osallistujat ensimmäiseen 15 ilmoittautuneeseen osallistujaan, sillä suurempi määrä olisi tuottanut hankaluuksia. Se ei olisi ollut eduksi ryhmän yhteishengen luomisen eikä suunnitellun pitopaikan kannalta. Illan järjestämisaikajankohdaksi valittiin 3.2.2010. Ajankohta valittiin huolella osallistumisen vaivattomuuden varmistamiseksi niin, että mahdollisimman monen opintokokonaisuuden opiskelijat olisivat vielä kontaktipetusjaksolla.

Ensimmäinen mainossähköposti lähetettiin joulukuussa 2009 (ks. liite 2). Se sisälsi myös kehotuksen ilmoittautua etukäteen. Toinen mainossähköposti lähetettiin tammi-kuun puolivälissä, joka keräsi lisää ilmoittautumisia. Sähköpostissa pyydettiin ilmoittamaan mahdolliset ruoka-aineallergiat sekä se, oliko henkilöllä mahdollisesti auto käytössään. Varauduttiin siihen, että jotkut osallistujista saattaisivat tarvita kuljetusta. Ilmoittautuneita tuli yhteensä 15, joka oli suurin mahdollinen osallistujamäärä. Kolme heistä perui tulonsa, ja viime hetkellä mukaan ilmoittautui yksi osallistuja lisää, joten yhteensä osallistujia oli 13 naisopiskelijaa.

Ohjelman suunnittelu tapahtui lähinnä sähköpostin välityksellä, mutta varsinaisia suunnittelupalavereja pidettiin myös aina tarpeen vaatiessa, yhteensä 3-4 kertaa. Suunnittelin tapahtumaa yhdessä Pieksämäen seurakunnan opiskelijapastorin kanssa. Olin itse pääosin vastuussa illan järjestämisestä, mutta ilman opiskelijapastoria ei ohjelmasta olisi tullut niin monipuolinen. Syksyn aikana idea selkeni ja aiheeksi nousivat ihmissuhteet ja seksuaalisuus kristillisestä näkökulmasta.

6.2 Budjetti, tarvikkeet, paikka ja aika

Ilta päädyttiin pitämään Partaharjun opiston rantasaunalla, ja sen kestoksi määriteltiin kello 17.00-22.00. Sauna oli varattu kello 14.00-24.00, joten aikataulussa oli joustamisen varaa. Rantasauna valittiin illan pitopaikaksi juuri siksi, että se ei sijainnut kampusalueella. Tällä pyrittiin välttämään koulumaisen ilmapiirin syntymistä. Aika oli suunniteltu sellaiseksi, että kenelläkään osallistujalla ei olisi enää luentoja siihen aikaan illasta. Tärkeää aloitusajankohdan valinnassa oli myös se, että osallistujat ehtisivät palautua hieman menneestä koulupäivästä ja orientoitua jälleen iltaa varten. Lopetusajankohdaksi valittiin noin kello 22.00, siksi ettei se olisi liian myöhäinen pitäen silmällä seuraavan aamun mahdollista aikaista herätystä.

Illan valmisteluun ja sen toteuttamiseen käytettiin noin 170 euroa rahaa, joka saatiin avustuksena Pieksämäen toimipaikalta. Rantasaunan vuokra oli 135 euroa, ruokakustannuksia tuli noin 30 euroa, ja askartelumateriaaleihin käytettiin noin 20 euroa. Ruoka-atarvikkeiden lisäksi tarpeellisiksi osoittautuivat myös seuraavat asiat:

- Nuoren seurakunnan veisukirja (kaiken varalta)
- pieni laatikko ajatuslappuja varten
- liimaa
- tarroja
- irtonaista hilettä
- palautelomakkeet
- kortteja, joihin kirjoitettiin Raamatun lauseita ja esimerkiksi rukouksia
- kyniä
- ensiapupakkaus
- A4 kokoisia papereita
- kartongista leikattuja erimuotoisia ajatuslappuja.
- kynttilöitä
- kartonkia
- lehtileikkeitä

7 ILLAN KULKU

Palautelomakkeet (ks. liite 4) oli suunniteltu valmiiksi ja ne tulostettiin aamupäivän aikana. Noin kello 13 kokoonnuttiin vielä viime hetken palaveriin, josta jatkettiin kauppaan ostamaan illaksi tarjottavaa: cocktail-piirakoita, tuorejuustoa, mehua, kahvia, teetä, makeisia ja popcornia. Ostotilanteessa huomioitiin mahdolliset ruoka-aineallergiat. Illan teemaan kuului päihteettömyys, joka oli itsestänselvyys myös osallistujille. Kaupasta jatkettiin suoraan Partaharjun opistolle, joka sijaitsee noin kahdeksan kilometrin päässä Pieksämäen keskustasta. Sauna ja saunarakennus osoittautuivat paljon oletettua paremmiksi ja puitteiden todettiin olevan hyvät iltaa varten. Kyyditykset paikan päälle oli hoidettu niin, että jokaiselle autolliselle oli valmiiksi jaettu sopiva määrä henkilöitä, jotka tarvitsivat kyytiä Partaharjulle. Autollinen ja autottomat henkilöt saivat sopia keskenään tapaamispaikasta ja ajasta, kunhan kaikki olivat paikalla kello 17.00.

Saunarakennuksen oleskelutila valmisteltiin ennen osallistujien saapumista. Kynttilöitä sytytettiin ja valaistus säädettiin sopivaksi. Ajatuskortteja laitettiin pöydille, sekä ajatuslaput ja ajatuslaatikko aseteltiin niin, että ne olivat sopivasti lähettyvillä kirjoituskynnyksen madaltamiseksi. Pikkupurtavat laitettiin tarjolle ja samoin valmisteltiin tila siten, että kaikki osallistajat löytäisivät mukavan paikan istua. Istumapaikkojen järjestelyissä huomioitiin se, että jokainen osallistuja näkisi toisensa.

Osallistujien saavuttua ilta aloitettiin. Jokainen osallistuja toivotettiin tervetulleeksi, kerrottiin illan kulusta ja selitettiin ajatuskorttien ja tyhjien, erimuotoisten kartonkilappujen merkitys. Sen jälkeen esittäydettiin kertomalla oma nimi, kotipaikkakunta, koulutusala ja millä tunnelmalla on tullut iltaa viettämään. Siten saatiin viittausta siihen, millainen tulee olemaan osallistumisaktiivisuus illan aikana. Esittäytymisen jälkeen pidin alkuhartauden, joka käsitteli jaksamista opiskelijaelämässä sekä Jumalan meille lahjoittamaa rauhaa.

Hartaudessa käytettiin vanhan Testamentin kohtaa Jeremian kirjasta: *"Mutta vielä minä annan heidän haavojensa kasvaa umpeen ja parantua, minä teen heidät terveiksi ja lahjoitan heille pysyvän rauhan ja menestyksen"* (Jer.33:6). Uudesta Testamentista valittiin kohta Johanneksen evankeliumista: *"Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani*

minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon” (Joh.14:27). Hartaus perustui Jumalan vahvuuteen ja varmaan avunantoon. Valitut Raamatun kohdat puhuvat Jumalan lahjoittamasta rauhasta, joka on jo valmiiksi ihmiselle annettu. Lopuksi rukoiltiin Michael Leunigin kirjasta ”Kun puhun sinulle” (ks. liite 5) valitun rukouksen sanoin.

Seuraavaksi jokainen sai piirtää oman esikuvansa, ja merkitä piirroksen asioita valmiiden kysymysten pohjalta:

Missä olet samanlainen kuin esikuvasi?

Missä haluaisit olla samanlainen kuin esikuvasi?

Missä olet erilainen kuin esikuvasi?

Missä asioissa et haluaisi olla samanlainen kuin esikuvasi?

Piirtämiseen ja kirjoittamiseen annettiin hetki aikaa, jonka jälkeen piirrokset käytiin läpi yhteisesti. Jokainen sai esitellä oman esikuvansa ja kertoa jotain siitä, miksi on valinnut esikuvakseen juuri tuon henkilön. Moni osallistuja piirsi oman äitinsä, Äiti Teresan tai jonkin muun läheiseksi kokemansa naishenkilön. Harjoituksen tarkoitus oli toimia lämmittelijänä ja johdattajana illan aiheeseen ja tunnelmaan. Toisaalta sen oli tarkoitus myös lisätä itsetuntemusta.

Sitten oli vuorossa pohdintaa parisuhteesta, kumppanin löytymisestä ja sen välttämättömyydestä valmiiksi tehtyjen kysymysten pohjalta. Kysymykset käsittelivät lähinnä sitä, onko yhteiskunnassamme normi olla parisuhteessa, mitä se tarkoittaa, ja voiko elämää elää ilman parisuhdetakin. Kysymykset oli muotoiltu ensimmäisen kyselysähköpostin aihetoiveiden pohjalta; vastauksissa korostui erityisesti ihmissuhteiden saralla kumppanin löytyminen. Pohdintojen jälkeen seurasi sauna ja uinti, joiden lomassa sai kirjoittaa ajatuksiaan kartongille ja laittaa niitä ajatuslaatikkoon. Loppuilta sisälsi rauhallista yhdessäoloa ja mahdollisuuden jatkaa keskustelua jo aiemmin esiin otetuista aiheista. Loppuhartauden piti opiskelijapastori, ja se käsitteli avioliittoa. Hartauden jälkeen kaikki osallistujat täyttivät palautelomakkeet. Illan ohjelmallinen osuus päättyi siihen, mutta halutessaan sai jäädä paikanpäälle juttelemaan.

8 PALAUTE JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Iltaan osallistui yhteensä 13 nuorta aikuista naisopiskelijaa iältään noin 20-35-vuotiaita. Yhden peruutuksen jälkeen myös yksi varasijalla ollut mahtui mukaan. Palautelomakkeessa (ks liite 4) kartoitettiin osallistujien tyytyväisyyttä illan kokonaisuuteen. Jokaiselle jaettiin palautelomake, johon sai vastata rauhassa. Palautelomakkeessa mukailtiin Assi Niemisen ja Marjukka Kailion opinnäytetyössään käyttämää palautelomaketta. Yleisesti ottaen jokainen vastasi lähes kaikkiin kysymyksiin runsaasti, eikä palautteen antaminen illan päätteeksi näyttänyt olevan vastenmielistä. Kysymykset painoutuivat illan antiin ja toiminnan tarpeellisuuteen.

Ensimmäinen kysymys käsitteli ennakkoasennetta ja sitä, muuttuiko osallistujan asenne illan aikana jotenkin. Pääosin jokaisen osallistujan asenne oli avoin, rento ja positiivinen. Useimmat odottivat mielenkiinnolla illan sisältöjä, sillä tämäntyyppistä toimintaa ei ole aikaisemmin ollut. Jotkut tosin tunsivat väsymystä ja jännittivät vieraiden ihmisten kanssa juttelemista. Oli myös muutama, jotka tulivat hieman epäileväisellä mielellä tai odottivat olevan enemmän ohjattua ohjelmaa. Suurimman osan asenne ei illan aikana muuttunut, tosin joillakin se muuttui positiivisemmaksi ja olotila vapautuneemmaksi. Yhden osallistujan into laimeni johtuen ikäerosta muihin osallistujiin nähden.

Ei oikeastaan ollu ennakkoasennetta. Ehkä se, että en tuntenut muita osallistujia jännitti. Jännitys kyllä katosi nopeasti.

Odotin innolla ja mielenkiinnolla. Hieman ehkä jännitti kun en melkein ketään tuntenu mutta kaikki olivat todella mukavia ja jännitys turhaa.

Toinen kysymys käsitteli illasta saatua hyötyä. Yksi merkittävimmistä esille tulevista asioista oli uusiin ihmisiin tutustuminen, jota moni etukäteen jännittikin. Yhdelle ilta antoi lisäperspektiiviä kumppanuus-asioihin. Rentoutuminen oli myös tärkeä hyöty monelle koulutehtävien painaessa päälle. Joku alkoi miettiä suhdetta äitiinsä ja luonteenpiirteiden eroavaisuuksia ja yhtäläisyyksiä. Yleisesti merkityksellistä oli myös muilta uskovilta saatu tuki ja kokemusten jakaminen.

Ihana tutustua uusiin ihmisiin. Hienoa välillä nähdä nuoria ja aikuisia, jotka tunnustavat uskonsa ja puhuvat hengellisistäkin asioista. Muiden uskovien tuki on aina tärkeää.

Oli siten että sai muuta ajateltavaa arjen keskellä. Lisäksi sai kuulla toisten kertomia asioita ja pohdintoja, joiden myötä tuli rohkaisua omiin ihmissuhteisiin liittyviin niin sanottuihin ”ongelmiin”.

Kolmas kysymys käsitteli osallistujien huomaamia hyviä ja kehitettäviä seikkoja. Hyväksi koettiin ohjelman väljyys ja rentous. Illan tuoma vaihtelu arkeen oli merkityksellistä ja ryhmäkoko oli sopiva. Tärkeä esille noussut kehitysidea oli, että illan aihetta olisi voinut alustaa enemmän sekä sisällyttää keskustelun lomaan opetusta aiheesta ja käsitellä kysymyksiä ”oikeanlaisesta” seurustelusta sekä tuoda enemmän esiin seksuaalisuus-teemaa. Loppuun olisi voinut olla tiivistelmä käydyistä keskusteluista. Yksi kaipasi enemmän keskustelunaiheita, mutta moni piti roolimalli-tehtävästä ja sen avulla aiheeseen johdattamisesta, yleensä positiivista palautetta tuli keskustelusta ja saunomisesta. Kehitysideoina tuli esille, että iltoja voisi olla 2-3 kertaa lukukaudessa, ja jokainen niistä käsitelisi eri aihealueita.

Keskustelu oli mukavan vapaata kuten myös ilmapiiri. Lisäksi johdattelevat kysymykset keskustelussa oli mainioita. Porukka oli myös mukavan kokoinen. Aika meni nopeasti, se on ehkä ainut asia, jota oli liian vähän :).

Keskusteleminen oli mukavaa, kehitysideoina ehkä, että voisi nostaa esille myös hiukan arempia aiheita. Toisaalta, koska porukka on toisilleen vierasta, ei omista asioista avautuminen ole välttämättä helppoa. Ehkä olisi voinut olla vähän lisää toiminnallista osuutta, nyt ainoa ”toiminnallinen” osuus oli roolimallin piirtäminen.

Neljäntenä kysymyksenä kartoitettiin osallistujien mielipiteitä iltojen tarpeellisuudesta. Kaikki osallistajat kokivat alkoholittomat, nuorille aikuisille, sekä miehille että naisille suunnatut illanvietot tarpeellisiksi. Iltojen ajatellaan antavan vastapainoa koululle, irtiotoina arjesta, mutta tärkeää on, että osallistajat koostuvat saman koulun opiskelijoista, sillä se on merkityksellistä opiskelijoiden välisen ryhmäytymisen kannalta. Illat antavat myös tärkeää tukea oman hengellisen elämän vahvistumiseen, minuuden ja itsenäisyyden kasvuun.

Nuoret aikuiset kipeästi tarvitsevat tällaista iltaa. --- Mitä muita kanavia ilman paineita on nuorille aikuisille vaihtaa ajatuksia uskosta ja elämästä kohdaten muita?

Illat ovat tarpeellisia. Koulu ei tarjoa aikaa hengähtämislle eikä sitä itse osaa aina ottaa. Yhteiset, mukavat ja lämpöiset illat ilman alkoholia on ok.

On tärkeää kristityt (niin miehet kuin naisetkin) kokoontuvat yhdessä. Vaikka juteltaisiinkin muusta kuin hengellisistä asioista.

Viides kysymys kehotti kertomaan, mikäli jäi kaipaamaan jotain tai oliko jotain liikaa. Muutamit osallistujat jäivät kaipaamaan miesten näkökulmaa illassa. Raamatun näkökulmaa olisi myös pitänyt tuoda enemmän esille. Vähälle huomiolle jääneen seksuaalisuuden käsittelyä moni olisi halunnut enemmän, vaikka useat kokivatkin sen arkana aiheena ja ehkä vaikeaksi keskustella vieraiden ihmisten kanssa. Muutamit olivat sitä mieltä, että mitään ei ollut liikaa tai liian vähän, vaan kaikkea sopivasti. Osa kuitenkin olisi halunnut enemmän toiminnallista tekemistä.

Kaikki osallistujat kokivat ajan ja paikan sopiviksi. Muutamit olivat sitä mieltä, että vaatimattomamminkin puitteet illanvietolle olisivat riittävät. Tärkeää oli, että kyyditykset oli paikanpäälle järjestetty. Moni olisi toivonut illan kestävän pidempään, mutta yksi vastaajista totesi, ettei ilta olisi voinut kestää pidempään, sillä se olisi muuten voinut aiheuttaa hankaluuksia seuraavana koulupäivänä. Vapaa sana-osioon lähes kaikki vastasivat. Suurin osa kiitti kuluneesta illasta ja painotti vielä niiden tärkeyttä, sekä toivoi niitä lisää tulevaisuudessa. Osa osallistujista oli sitä mieltä, että pöydillä olleet ajatuslaput jäivät hieman irrallisiksi, saunasta ja avannosta tuli paljon kiitosta.

Hyvä mieli jäi tästä illasta. Toivottavasti tällaisia on joskus lisää. Mukavan rentoa ja vapaata kaikin puolin.

Ilta oli vielä mukavampi ja antoisampi kuin osasin kuvitella. Koen saaneeni tältä illalta paljon.

Palautteiden perusteella voi olettaa yhteisöllisyyden tunteen vahvistuneen osallistujien välillä. Ilta tuki kristittyinä kasvamista ja vahvistumista, sekä minä-kuvan eheytyä esimerkiksi roolimalli-tehtävän avulla. Voidaan olettaa, että ilta tuki yksilön elämänhallintaa tuomalla esimerkiksi vastapainoa opiskeluille ja antamalla mahdollisuuden jakaa kokemuksia toisten samassa tilanteessa olevien kanssa. Uusien ihmisten kohtaamisen voidaan ajatella vahvistaneen yhteenkuuluvuuden ja osallisuuden tunnetta. Näiden seikkojen valossa voidaan päätellä, että Diak Idän Pieksämäen toimipaikan naisopiskelijat

tarvitsisivat opetusta uskosta ja Raamatusta. Heillä on tarve kokoontua yhteen jakamaan kokemuksia ja viettämään vapaa-aikaa yhdessä opiskelujen ulkopuolellakin.

9 POHDINTA

Palautteissa esiin tulleita kehitysideoita ja positiivisia seikkoja arvioitaessa on hyvä muistaa, että jokaisella on omat mieltymyksensä eri asioihin, eikä kaikkia voi kuitenkaan palvella ja miellyttää. Tärkeintä on, että toiminta ei jätä kylmäksi, että se antaa kehitysideoita, ja viitettä siihen, että tämäntyyppinen toiminta olisi tarpeellista. Kuitenkin täytyy ajatella, että illat koskettaisivat mahdollisimman monia, ja että ne tarjoaisivat mahdollisimman monelle ajateltavaa ja voimaa.

Eettisyys oli tärkeä huomioida illan rakentamisessa. Mainossähköpostissa jo muistutettiin illan aikana annettavasta palautteesta, jottei se tulisi kenellekään yllätyksenä. Seikka, joka on saattanut vaikuttaa saatuihin johtopäätöksiin, on tekijän oman objektiivisuuden säilyttäminen. Itsekin nuorena aikuisena ja opiskelijana nämä asiat tulevat lähelle minua ja koskettavat omaakin elämääni. Olen tarkkaillut itseäni, etten painottaisi omista lähtökohdistani nousevia seikkoja, vaan olisin tulosten tarkastelijana mahdollisimman objektiivinen ja jättäisin omat tunteeni, mielipiteeni ja kokemukseni toisarvoisiksi. On kuitenkin mahdollista, että oma herätysliiketaustani ja omat mielipiteeni ovat vaikuttaneet joihinkin johtopäätösten painotuksiin. Tämä seikka on otettava huomioon luettaessa tätä opinnäytetyötä.

Osallistujamäärään ja -halukkuuteen sekä tuloksiin vaikutti moni asia. Ensinnäkin Diaconia-ammattikorkeakoulun luonne korkeakouluna. Idän toimipaikassa opiskelee sosiaali-, terveys- ja kirkonalan opiskelijoita, joista kolmanneksella on jo valmiiksi oletettavasti kristillinen vakaumus. Heistä suurin osa on todennäköisesti ollut seurakuntaaktiivi jo kotiseurakunnassaan. Opiskelijat olivat siis jo lähtökohtaisesti otollinen kohderyhmä, ja siten illan epäonnistuminen osallistujien vähyyden vuoksi oli hyvin epätodennäköistä. Täten tuloksia tarkasteltaessa on osoitettava kriittistä suhtautumista, ottaen huomioon nämä seikat.

Herääkin kysymys, että mitä olisi tapahtunut, jos ilta olisi järjestetty ”tavallisessa” korkeakoulussa tai yliopistossa, jossa kolmasosa opiskelijoista ei olisi kirkonalan opiskelijoita, ja muut sosiaali- ja terveysalan opiskelijoita? Olisiko ilta herättänyt samalla tavalla kiinnostusta ja olisiko osallistuminen ollut yhtä aktiivista? Oletuksena, että ilta olisi

järjestetty esimerkiksi jossakin teknillisessä korkeakoulussa. Kohderyhmää ajatellessa voi myös esittää kysymyksen, että miten ilta olisi toiminut miesopiskelijoiden keskuudessa tai yleensäkin silloin, jos miesopiskelijoita olisi ollut mukana? Olisiko keskustelu ollut silloin yhtä avointa ja rehellistä? Olisiko roolimalli tehtävässä piirretty myös isiä omiksi esikuviksi?

Ennen iltaa minua mietitytti se seikka, että suurin osa osallistujista oli tuttuja opiskelukavereitani. Mielessäni pyörivät kysymykset: kuinka suhtaudun heihin tasapuolisesti? Kuinka pystyn olemaan ammatillinen heidän edessään? Kuitenkin pystyin kohtaamaan tutut osallistajat mielestäni melko hyvin. Välillä tosin tuttavuutemme näkyi, mutten usko sen vaikuttaneen illan tunnelmaan ja kulkuun ratkaisevasti. Pysin huomioimaan jokaisen osallistujan tasapuolisesti ja vaihtamaan muutaman sanan kaikkien kanssa. Onnistuin pitämään aikataulusta kiinni, ja kaikki sujui sovitusti.

Kaiken kaikkiaan osallistujaryhmien ryhmäytyminen ja toisiinsa tutustuttaminen oli tärkeässä roolissa, sillä moni osallistuja jännitti uusien ihmisten kohtaamista. Sitä olisi voinut olla jopa enemmän tunnelman takaamiseksi, koska suurin osa osallistujista oli toisilleen tuntemattomia. Hyvän tunnelman muodostumiseen vaikutti uskoakseni myös se asia, että opiskelijat olivat kaikki sosiaali- ja kirkonalan opiskelijoita, joten heitä yhdisti jo lähtökohtaisesti moni asia. Ennakkoasenteissa näkynyt avoimuus ja positiivisuus vaikuttivat varmasti tunnelman muodostumiseen. Ketään ei ollut pakotettu osallistumaan iltaan.

Kuten monesta palautteesta kävi ilmi, illan toista teemaa, seksuaalisuutta ei käsitelty juuri ollenkaan. Valinta oli osaksi tiedostettu. Huomasin, että kahden suuren teeman käsittely yhtenä iltana olisi vaatinut paljon enemmän aikaa ja ainakin osaksi toisilleen tutumman ryhmän. Koska aikaa oli rajallisesti (iltaa ei oikeastaan voinut aloittaa aikaisemmin tai lopettaa myöhemmin), seksuaalisuus rajattiin aiheiden ulkopuolelle. Idean kehittämissä vaiheissa olisi ollut hyvä miettiä tarkemmin teemoja ja niiden sisältöjä, ennen mainonnan aloittamista.

Tulevaisuudessa voisi ajatella iltaa järjestettävän sekä miehille että naisille, mutta mahdollisesti joitakin kertoja vain joko miehille tai naisille suunnattuja iltoja. Koen, että kummallekin muodolle on tarvetta, sillä joskus on vapaampaa pohtia joitakin asioita

vain naisten tai vain miesten kesken. Kuten yksi osallistujista palautteessaan ehdotti 2-3 iltaa lukukaudessa voisi olla juuri sopiva määrä. Lukuvuoden keskelle sijoittuvat harjoittelut katkaisevat opiskelua niin, että suurempi määrä voisi aiheuttaa osallistujakadon. Paikan ei tarvitse olla samantyyppinen, vaan jonkin saunallisen oppilaitoksen omistama tila tai seurakuntatalon nuorisotila. Myös illanviettopaikan etäisyys on hyvä ottaa huomioon. Toimintaa voisi ohjata esimerkiksi seurakunnan opiskelijapastori, nuorisopastori tai nuorisotyönohjaaja.

Työelämään tätä voi soveltaa hyvin nuorisotyössä tai nuorten aikuisten työssä. Samantyyppisiä iltoja voisi suunnitella koko syys- tai kevätkaudelle ja toteuttaa niitä joko sekaryhmissä tai pelkästään tyttö-/poikaryhmissä. Iltoja voisi olla kerran tai korkeintaan kaksi kuukaudessa. Idea voi soveltaa tarvittaessa esimerkiksi pienryhmätoiminnaksi. Yhteistyötä voisi tehdä esimerkiksi diakoniatyön ja kanttoreiden kanssa tai kunnallisen nuorisotyön kanssa, riippuen illan teemasta ja seurakunnan/kunnan koosta. Eri teemavaihtoehtoja ovat ihmissuhteet, seksuaalisuus, työelämä, haaveet, lähetystyö, miesten ja naisten roolit yhteiskunnassa ja/tai Raamatussa, jaksaminen opiskeluissa ja/tai töissä, sekä kristittyinä maailmassa muttei maailmasta. Teemat voivat vaihdella ja lisää aiheita voi ammentaa esimerkiksi kirkkovuodesta.

Tämän opinnäytetyön tekeminen on ollut mielenkiintoista ja kehittävää monella tavalla. Uskon, että se on kehittänyt organisointi- ja järjestelykykyäni. Jopa yhden illan järjestämisessä tulee ottaa huomioon monia seikkoja. Lähtiessäni syksyllä 2009 kehittämään ideaani eteenpäin haastoin itseni tekemään tämän. Tiesin pystyväni tähän, ja halusin myös todistaa sen itselleni. Ennen varsinaista päätöstä esitin idean muutamille ihmisille muun muassa kahdelle opettajalle ja parille opiskelukaverilleni. He kannattivat ideaa ja ilmaisivat tukensa, ja se rohkaisi minua etenemään. Suuri yllätys oli se, miten hyvää palautetta illasta tuli. Oli myös hienoa nähdä, että oma työ oli tuottanut tulosta, ja siitä oli muille hyötyä. Tämän työn tekeminen on avannut minulle uusia näkökulmia nuoren aikuisen elämänvaiheen moninaisuuteen ja samalla olen tullut vakuuttuneeksi siitä, että myös tätä elämänvaihetta elävät ihmiset tarvitsevat paljon tukemista ja rohkaisua. Tästä jää minulle paljon hyviä ideoita tulevaa työtäni varten. Kaiken kaikkiaan tämän opinnäytetyön tekeminen on ollut mielekästä minulle, ja olen saanut tästä prosessista paljon. Yhteistyö ja erilaisten ihmisten kohtaaminen on ollut antoisaa ja kehittävää kaikilla tavoin.

Tahdonkin kiittää yhteistyökumppaniani Miina Karastia, jota ilman koko ilta olisi voinut olla paljon köyhempi. Kiitos ohjaava opettajani Tuija Rönkä vierellä kulkemisesta ja innostamisesta. Kiitän myös ystäviäni, perhettäni ja poikaystävääni avusta, ideoista ja siitä suuresta tuen määrästä, mitä he ovat minulle antaneet koko prosessin aikana. Kiitokset myös lehtori Liisa Kanteleelle rohkaisusta ja idean alulle panemisesta. Ennen kaikkea kiitos Jumalalle johdatuksesta ja rakkaudesta.

LÄHTEET

- Ahola, Minna, Antikainen, Marjo-Riitta, Salmesvuori, Päivi 2002: Kirkon ja yhteiskunnan vuorovaikutus. Teoksessa Ahola, Minna, Antikainen, Marjo-Riitta, Salmesvuori, Päivi (toim.) 2002. Eevan tie alttarille. Nainen kirkon historiassa. Edita Helsinki. 10-11.
- Airaksinen, Tiina & Vilkka, Hanna 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.
- Aitlahti, Kaisa; Helenius, Timo; Kevätsalo, Hanna-Leena; Lähdesmäki, Kari; Majamäki, Hannu; Mannert, Minna; Mylly, Riikka; Nuutinen, Eeva; Petterson, Juha; Ryhänen, Anne & Ala-Mononen, Maarit, 2006. Uskosta osallinen? Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa. Nuoret aikuiset – työryhmän mietintö. Suomen ev.-lut. Kirkon keskushallinto, sarja C 2006:2.
- Arffman, Kaarlo 2002. Nunnasta vaimoksi. Teoksessa Ahola Minna; Antikainen Marjo-Riitta; Salmesvuori Päivi (toim.) 2002. Eevan tie alttarille. Nainen kirkon historiassa. Edita Helsinki. 107-108.
- Hauta-aho, Henna & Tornivaara, Sanna-Maaria 2009. Kirkosta kiinni! Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Kirkkohallitus: Helsinki.
- Heikkilä, Nina & Nybom, Isto 2010. Perunapiirakoita ja käpylampaita. Sukupolvia ylittävä yhteisöllisyysshanke Suonenjoen seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä Pieksämäen toimipaikka. Opinnäytetyö.
- Hyvönen, Jenni 2006. Urbanin kristityn nuoren aikuisen spiritualiteetti. Teoksessa Mikkola Teija, Niemelä Kati & Petterson Juha (toim.) 2006. Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 84-102.
- Jaari, Aini 2004. Itsetunto, elämänhallinta ja arvot. Korrelatiivinen tutkimus Morris Rosenbergin itsetuntokäsitteen taustasta suomalaisilla työikäisillä. Akateeminen väitöskirja. Helsingin yliopisto.
- Kailio, Marjukka & Nieminen, Assi 2009. ”On ihanaa olla tyttö!” - tyttöjenpäivä Kouvolan seurakunnassa. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä, Pieksämäen toimipaikka. Opinnäytetyö.
- Leunig, Michael 2006. Kun Puhun Sinulle. Kirjapaja Helsinki.

- Monikasvoinen kirkko. Suomen evankelis- luterilainen kirkko vuosina 2003-2007. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 103. Kirkon tutkimuskeskus: Tampere 2008.
- Majamäki, Hannu 2006. Nuoret aikuiset ja kirkko – mahdollinen yhtälö? Teoksessa Mikkola Teija, Niemelä Kati & Petterson Juha (toim.) 2006. Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Kirkon tutkimuskeskus, Tampere 2006, 84-102.
- Markkola, Pirjo 2002. Suomen naiset ja kirkko. Teoksessa Ahola Minna, Antikainen Marjo-Riitta, Salmesvuori Päivi (toim.) 2002. Eevan tie alttarille. Nainen kirkon historiassa. Edita Helsinki. 171.
- Martikainen, Liisa 2006. Suomalaisten nuorten aikuisten elämään tyytyväisyyden monet kasvot. Jyväskylä Studies in education, psychology and social research 287. Jyväskylän yliopisto.
- Martikainen, Liisa 2009, Kaaosta vai hallintaa. Nuoren aikuisen elämän haasteet. Painettu EU:ssa 2009.
- Meidän kirkko, osallisuuden yhteisö. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2015. Kirkkohallituksen täysistunnon hyväksymä 26.2.2008.
- Niemelä Kati 2006. Nuorten aikuisten suhde kirkkoon. Teoksessa Mikkola Teija, Niemelä Kati & Petterson Juha (toim.) 2006. Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Kirkon tutkimuskeskus, Tampere 2006, 45.
- Niemelä Kati & Koivula Annika 2006. Uskonnollinen kasvatus sillanrakentajana. Teoksessa Mikkola Teija, Niemelä Kati & Petterson Juha (toim.) 2006. Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Kirkon tutkimuskeskus, Tampere 2006, 163.
- Näre, Sari 2004. Kokonainen nainen. Kirjapaja Oy: Helsinki
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.
- Salmesvuori, Päivi 2002. Kristillisen naisihanteen juuret. Teoksessa Ahola Minna, Antikainen Marjo-Riitta, Salmesvuori, Päivi (toim.) 2002. Eevan tie alttarille. Nainen kirkon historiassa. Edita Helsinki. 53. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. i.a. Oppilaitospappi kohtaa toiveita, kaipuuta ja rehellistä etsintää. Viitattu 25.5.2010.
- <http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/DACE505EB3C7DFD1C22570740031A248?OpenDocument&lang=FI>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko. i.a. Opiskelijajärjestöt. Viitattu 25.5.2010.

[http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/50AEB5FD23646FA3C2256FEA00414DD7?](http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/50AEB5FD23646FA3C2256FEA00414DD7?OpenDocument&lang=FI)

[OpenDocument&lang=FI](http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/50AEB5FD23646FA3C2256FEA00414DD7?OpenDocument&lang=FI)

Vilka, Hanna; Airaksinen, Tiina 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

LIITE1 Kyselysähköposti

Hei!

Opiskelen yksikössämme sosionomi-kirkonnuorisotyönohjaajaksi ja olen opinnäyte-työnäni järjestämässä yksikköömme keväällä 2010 helmikuussa hengellistä naistenpäivää. Tavoitteenani on tukea aikuisena kristittyinä naisena olemista ja kasvamista tässä maailmassa periaatteella "maailmassa muttei maailmasta". Onhan miesopiskelijoilla M-klubi, joten päivä olisi juuri meille naisopiskelijoille suunnattu. Tarkoituksena olisi pitää hyvänmielen päivä, jolloin voisit tutustua uusiin ihmisiin, saada eväitä elämääsi ja viettää mukavaa aikaa muuten vain yhdessä.

Päivän sisältö ei ole vielä hahmottunut täysin, ja siihen tarvitsen SINUN APUASI. Vastaa siis alla oleviin muutamaan kysymykseen ja kerro niissä mitä odottaisit päivän sisälöltä. Ajatuksillasi on merkitystä!!

Vastauksen voit lähettää tähän samaan osoitteeseen eli paivi.rahkola@student.diak.fi .

1. Mikä Sinulle on juuri nyt ajankohtaista

a) hengellisessä elämässäsi?

b) muilla elämänalueillasi (ihmissuhteet, opiskelu, työ...)?

2. Jos oppilaitoksellamme järjestettäisiin hengellinen naistenpäivä

a) mitä/millaista ohjelmaa toivoisit sen sisältävän?

b) osallistuisitko siihen?

c) mitä muita ajatuksia sinulle heräsi?

Vastaathan piakkoin. Jos valmistut ennen helmikuuta, olet silti tervetullut!

Vastaustasi odottaen ystävällisin terveisin

Päivi Rahkola e23n

LIITE 2. Ensimmäinen mainossähköposti

HEI SINÄ DIAKKILAINEN NAISOPISKELIJA!

Nyt on aika mainostaa sitä, mistä lähetin osalle teistä kyselyn syksyn alkupuolella. Eli tulossa olisi kenties kaikkien aikojen ensimmäinen naisopiskelijoille suunnattu KRISTILLISELLÄ SANOMALLA MAUSTETTU SAUNAILTA Partaharjun opiston rantaunalla! Ajankohta tälle illalle on keskiviikkona 3.2.2010 kello 17.00-22.00, joten nyt ei muuta kuin kalenteri esille ja merkkiä sille päivälle! Paikan päälle saapuminen tapahtuu omin kyydityksin, mutta hätätapauksessa löytyy muutama kyytipaikka :)

Ohjelmassa on nimensä mukaisesti SAUNOMISTA, MUKAVAA YHDESSÄOLOA, HENGELLISTÄ HENGENRAVINTOA SEKÄ KESKUSTELUA NAISEUDEN NÄKÖKULMASTA IHMISSUHTEISTA JA SEKSUAALISUUDESTA. Tarjolla myös pientä purtavaa! Illan ohjelmasta vastaa minun lisäksi Pieksämäen seurakunnan opiskelijapastori Miina Karasti :)

Mikäli olet kiinnostunut tulemaan, niin ilmoittauduthan minulle 17.1.2010 mennessä tähän sähköposti osoitteeseen, jotta osaan esimerkiksi varata purtavaa tarpeeksi. Ilmoittautuminen ei ole sitova, joten ei haittaa, jos sinulle tulee kyseisenä ajankohtaja jokin este saapumisellesi. Kerrothan sähköpostissasi myös:

1. onko sinulla auto käytössäsi
2. onko sinulla jokin ruoka-aine allergia

Tule siis viettämään rentoa iltaa ja ota ystäväsikin mukaan! Mikäli sinulla on illasta jotain kysyttävää niin lähetä sähköpostia tähän samaan osoitteeseen.

Illanvietto on samalla opinnäytetyöni, joten toivon Sinulta palautetta illan onnistumisesta!

Lämmintä joulunodotusta

Päivi Rahkola

sosionomi-kirkon nuorisotyönohjaaja opiskelija, e23n

LIITE 3 Sähköposti osallistujille

Heipsan!

Ilolla olen ottanut ilmouttautumisesi vastaan ja näillä näkymin teitä on siis 14 osanottajaa:) Hienoa että olet tulossa!

Tässä tulisi sitten lisäinformaatiota kyydeistä ynnä muista jutuista. Autollisille olen jakanut kyytiläiset, saatte sopia yhdessä että miten kyytinne järjestätte eli missä tapaatte ym., joten olkaapa yhteyksissä toisiinne sitten:) jos olen tehnyt jonkin emämokan sen suhteen, että joku autollinen on tulossa ihan täysin eri suunnasta kuin kyytiläisensä tai tulee jokin muu vastaavanlainen ongelma, niin ilmoitathan siitä mahdollisimman pikaiseen, niin ehkä voimme sitten järjestellä asiaa paremmin. Elikkä tässä lista:

Ajo-ohjeita sen verran, että Pieksämäen keskustasta on Partaharjun opistolle noin kymmenisen kilometriä. Jos olet KA-leirillä ollut, niin tiedät tien:) Kontionpuistosta siis lähdet kohti Varkautta ajelemaan, Kaakinmäenkatua pitkin. Ajelet noin 1,5 kilometriä eteenpäin kunnes tie kääntyy vasemmalle Partaharjuntielle. Jatka noin 4,9 kilometriä. Opisto tulee vastaan oikealla, joten käännyhän sinne ja aja ahtaasta portista sisään. Sisäänkäynnin vieressä on opastekartta, josta näet rantasaunan tarkemman sijainnin. Ajetuasi siis portista sisään olet opiston pääasiallisella parkkipaikalla. Parkkipaikan vasemmassa kulmassa edessäsi lähtee tie alas ja päädyt kahden hirsimökin kupeeseen. Käänny oikealle, ja jatka vähän, ja olet rannassa rantasaunan vieressä. Toivottavasti näistä ohjeista jotain selkoa saat:) Jos tulee ongelmia, niin voit soittaa joko minulle (---) tai opiskelijapastori Miina Karastille (---).

Aikatauluista vielä sen verran, että ilta tosiaan alkaa kello 17.00 ja päättyy noin kello 22.00. Varaathan saunomiseen tarvittavat tarvikkeet mukaasi ynnä muuta, mitä illan aikana tarvitset:) Pientä purtavaa on siis tarjolla ja kahvi/tee/mehu.

Mikäli et ole tulossa iltaan, ja varsinkin jos olet yksi autollisista, niin ilmoitathan siitä mahdollisimman pian. Ja jos on jotain kysyttävää illan suhteen, niin saa myös kysellä :)

Ystävällisin terveisin, iltaa odottaen,

Päivi Rahkola (e23n)

&

Miina Karasti (opiskelijapastori)

LIITE 4 Illan ohjelmarunko. Kellonajat ovat ”noin” aikoja.

Kello

17.00 Osallistujien saapuminen ja saunarakennuksen ”esittelyä”

17.15 Paikoilleen asettuminen. Alkuvälipala. Tutustumiskierros: Kuka olen? Mistä tulen? Mitkä ovat tunnelmat? Illan kulun läpikäyminen.

17.45 Hartaus jaksamisesta

18.00 Roolimalli-piirustus. Aikaa piirtämiseen noin 10 minuuttia. Läpikäymiseen varattu 10-15 minuttia.

18.30 Keskustelun aloitus. Ohjattua johdattelevin kysymyksiin.

19.30 Saunaan ja avantoon! Vapaata oleskelua, tarjottavien syömistä, ajatuslappujen kirjoitusta, yhdessäoloa, juttelua, mahdollisuus jatkaa keskustelua ihmissuhteista.

21.30 Loppuhartaus.

LIITE 5. Hartaudessa käytetty rukous.

Rakas Jumala

Me kamppailemme, me voivumme, me väsymme. Me olemme uupuneita, me olemme ahdistuneita, me olemme epätoivoisia. Me annamme periksi, me kaadumme, me päästämme irti. Me itkemme. Me olemme tyhjiä, me rauhoitumme, me olemme valmiit. Me odotamme hiljaa.

Pieni ujo totuus saapuu. Saapuu ulkopuoleltamme ja sisimmästämme. Saapuu ja syntyy: Yksinkertaisena, vakaana, kirkkaana. Kuin peili, kuin tiuku, kuin liekki. Kuin kesäsade. Kallisarvoinen totuus saapuu ja syntyy meissä. Meidän tyhjiydessämme.

Me hyväksymme sen, me noudatamme sitä, me omaksumme sen. Me antaudumme paljaalle totuudellemme. Me olemme ravitut, me olemme muuttuneet. Me olemme siunatut. Me nousemme.

Tästä me kiitämme.

Aamen.

(Leunig 2006, 66.)

